„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 138. Sobota 15. Czerwca 1867. **Rok wydania 57.**

Część nieurzędowa.

Jego Excelencya c. k. Namiestnik JW. Agenor hr. Gołuchowski przybył dziś rannym pociągiem kolei żelaznej do Lwowa.

Ich Mość Cesarz i Cesarzowa odjechali dnia 12. b. m. wieczór z Pesztu do Wiednia, i nazajutrz rano przybyli do Schönbrunnu. Ulice, któremi przejeżdżali Najjaśniejsi Państwo z zamku na dworzec kolei żelaznej w Peszcie świetnie były iluminowane. Śród licznego tłumu ludności stojącej szpalerem wzdłuż całej drogi jechali Najjaśniejsi Państwo witani pełnemi zapału okrzykami. Na dworcu kolei zgromadzone były obydwie izby sejmu węgierskiego tudzież naczelnicy władz krajowych i komunalnych. Ich Mość Cesarstwo opuścili Peszt z całym dworem. Ich cesarzewiczewskie Moście Arcyksiążęta Karol Ludwik i Ludwik Wiktor zaszczycili dnia tego obecnością swoją wieczor prezydenta rady ministrów hr. Andrassy i udali się około godziny 10tej w towarzystwie prymasa, prezydenta rady ministrów i innych dostojnych osób na dworzec kolei dla pożegnania Najjaśniejszych Państwa.

Z wielu miast Węgier i Siedmiogrodu nadchodzą doniesienia o uroczystościach, jakiemi obchodzono dzień koronacyi. Wszędzie odprawiano uroczyste nabożeństwa i urządzono świetne iluminacye. W Marosz-Vasarhely i w Torda były festyny ludowe. Komitaty Marmaros i Liptawa przesłały telegramy do ministra spraw wewnętrznych z wyrażeniem hołdu.

Najwyższe pisma odręczne względem przeznaczenia podarunków koronacyjnych opiewają jak następuje:

Kochany hrabio Andrassy! Widząc, że nasza koronacya przywróciła dobre porozumienie, które jest podstawą potęgi i pomyślności każdego państwa, ojcowskie serce nasze nie ma gorętszego życzenia jak to, aby nie tylko skutki przeszłych smutnych wypadków ustały, ale oraz aby cierpienia, o ile to od Nas zależy, złagodzone zostały. Ożywieni tem życzeniem wydaliśmy Nasze rozporządzenie datowane dnia wczorajszego. Deputowani sejmu ofiarowali Nam imieniem Węgier 50.000 dukatów, chcąc Nas uradować oznaką swego przywiązania. Życzeniem jest naszem aby ta suma obróconą została na wsparcie wdów i sierot po dawnych honwedach, tudzież na wsparcie honwedów którzy zostali inwalidami i są niezdolni do pracy i zarobku. Zadaniem będzie Naszego ministerstwa węgierskiego przedłożyć Nam w najbliższym czasie propozycye co do najodpowiedniejszej administracyi tej fundacyi i co do sposobów jej użycia na cel przez Nas wskazany.

Dan w Budzie 10. czerwca 1867.

Franciszek Józef m. p.

Najj. Pani raczyła wydać następujące najw. pismo odręczne:

Kochany hrabio Andrassy!

Z radością przyłączam się do treści najw. listu odręcznego Jego Ces. Mości Mojego męża i Pana, wydanego dzisiaj do Ciebie, i życzę sobie przeznaczyć ofiarowaną mi przez deputacyę sejmową jako dar koronacyjny sumę 50.000 dukatów, na tenże sam cel.

Dan w Budzie 10. czerwca 1867.

Elżbieta m. p.

Wszystkie dzienniki węgierskie zajmują się teraz głównie aktami łaski Najj. Państwa. „Naplo“ wyraża się, że królewska para sama najwznioślej ukoronowała świetną uroczystość. O czem ten i ów zaledwie śmiał marzyć, to król wypowiedział głośno i obwieścił w całym kraju. I to było zaiste godną festynu koroną. „Magyar orszag“ podnosi, że cały kraj z radością usłyszał pierwsze słowo swego króla, zwiastujące miłość i pojednanie. Czyn taki wkłada drugą koronę namaszczonemu królowi i wzrusza najtwardsze serce. Król zapomniał o przeszłości, miłość ogarnia całe jego serce, we wszystkich mieszkańcach tego kraju którego jest królem, widzi dzieci swoje. Pierwszą jego myślą jest zmniejszać cierpienia i serca poddanych do siebie pociągać. „Hon“ dodaje: Rozporządzenie cesarskie przywraca nadto honwedom cześć, i prawo ukazania ran poniesionych w obronie konstytucyi i ojczyzny.

Deputacya rady miasta Wiednia która z burmistrzem Dr. Zelinką brała udział w uroczystościach koronacyjnych w Peszcie powróciła we czwartek do Wiednia.

Na posiedzeniu Izby deputowanych w Peszcie dnia 13go bieżącego miesiąca przedłożył hrabia Andrassy opatrzony najwyższą sankcyą exemplarz wypracowanego w ostatnich czasach przez sejm artykułu ustawy względem zmodyfikowania konstytucyi z roku 1848 i względem spraw wspólnych. Artykuły te oprawione są w czerwony aksamit a sankcya datowana jest d. 12. b. m. Po odczytaniu artykułów wysłana została na wniosek hr. Edwarda Karolyi deputacya, która wspólnie z deputacyą izby magnatów złoży obojgu cesarstwu podziękowanie w imieniu sejmu za amnestyę i za ofiarowanie na znany cel podarunku koronacyjnego.

W czasie posiedzenia izby deputowanych, żądało kilku posłów, którzy na temże posiedzeniu czas krótki byli obecni, aby ich przedstawiono Deakowi, znajdującemu się podówczas w korytarzu prowadzącym do sali posiedzeń. Jakoż zostali Deakowi przedstawieni i rozmawiali z nim dłuższy czas.

W izbie magnatów odczytany został protokoł poprzedzającego posiedzenia, poczem deputacya koronacyjna złożyła swoje sprawozdanie. Majlath powiedział kilka podniosłych słów o koronacyi, o której nie chciał zdawać sprawy, ponieważ wszyscy członkowie izby byli jej obecni. Następnie przedłożył sekretarz Joannovich sankcyonowane artykuły ustawy, które tutaj także zostały odczytane. Nakoniec wyznaczył prezydent członków mającej się wysłać deputacyi. Mowcą obu deputacyi jest prymas.

Półurzędowe doniesienia z Berlina potwierdzają, że Hessen-Darmstadt dnia 7. b. m. przystąpił do układów w sprawach cłowych z d. 4. b. m. Konferencya cłowa z komisarzów fachowych złożona, zbierze się jak się spodziewają, około połowy bieżącego miesiąca pomiędzy dniem 17. a 20. i jest wszelka nadzieja, że do tego czasu i Bawarya do traktatu cłowego przystąpi. Zresztą są dzienniki północno-niemieckie w wątpliwości co do nazwiska, jakie mają nadać postanowieniom berlińskiej konferencyi ministrów. Jedne piszą o punktacyi do traktatu, inne o umowie, jeszcze inne o konwencyi, układzie, albo nawet o traktacie. „Kolońska gazeta“ utrzymuje, że najsłuszniej można je nazwać preliminaryami do traktatu.

„Berliner Börsen Ztg.“ donosi, że także i Rosya przyrzekła wziąść udział w międzynarodowej konferencyi monetarnej, która się na wezwanie Francyi odbędzie dnia 17go b. m. w Paryżu. „Wiadomość ta“, powiada rzeczony dziennik, ma z tego względu większe znaczenie, iż rząd rosyjski na pierwszy okólnik francuski uwiadamiający inne państwa o traktacie monetarnym, zawartym między Francyą, Włochami, Belgią i Szwajcaryą i wzywający do przystąpienia do tego traktatu, stanowczo odmowną dał odpowiedź. Udział Rosyi w paryskiej konferencyi monetarnej w każdym razie jest dowodem, że rząd rosyjski w tej kwestyi w zasadzie zmienił swoje zdanie.“

Dnia następnego po dokonanym w lasku bulońskim zamachu na cara dał minister Rouher w izbie następujące objaśnienie: ani nowsze, ani dawniejsze wypadki nie zawierają nic takie o, coby zamiary rządu albo zmodyfikować albo zachwiać mogło. „France“ upatruje w tych słowach upewnienie, które zdaje się jej być bardzo na czasie, że skreślony przez cesarza program w d. 19. stycznia pozostanie niezmienny. Przypuszczenie, żeby strzał, który padł w lasku bulońskim, mógł zatamować postępowy rozwój cesarstwa, jest tak naiwne, że niedopuszcza nawet żadnej dyskusyi. Tylko u rządu nieufającego własnym siłom możnaby coś podobnego przypuszczać; moralna potęga dzisiejszego rządu francuskiego objawia się jednakże w całkiem jasnem świetle. Prawda, że w przeciągu lat 15 nie zbywało na ciemnych stronach i nie przypisuje też sobie rząd nieomylności. Tak Mexyk było prawdziwem nieszczęściem, a wojna niemiecka obudziła żywe obawy. Pomimo tego jednakże szczyci się cesarstwo dostateczną popularnością i niezachwianem zaufaniem. Tryumfy pokoju mają także swoją wielkość, a Francya udowadnia, że tę wielkość pojąć i uszanować umie. Aby zaś ją osiągnąć potrzebuje pracy wytrwałości i inteligencyi. Intelektualny i przemysłowy tryumf Francyi spowodowuje teraz europejskich monarchów do przyjacielskich odwiedzin i do podziwiania francuskiej cywilizacyi. „I w takiej chwili — pisze dalej „France“ — miałoby cesarstwo powstrzymać się w swoim pochodzie dla tego, że obcy fanatyk w przystępstwie szaleństwa pogardy godnego występku się dopuścił, dlatego miałaby się Francya cofnąć! Ktoby mógł coś podobnego tylko pomyśleć, musiałby nie mieć jasnego pojęcia o warunkach powagi rządowej. Najsilniejszy rząd przestaje być silnym, skoro poczyna wątpić o własnych siłach. Pomienione objaśnienie Rouhera jest więc nie tylko odpowiedzią na niesłuszne obwinienia, lecz jest zarazem programem polityki zaufania i postępu, która wspierana przez kraj postępuje śmiało do celu, nie dając się ani odstraszyć pierwszem lepszem zdarzeniem, ani też porwać gorącej namiętności.“

„K. Z.“ utrzymuje, że odwiedziny monarchów w Paryżu nie wywrą żadnego ważniejszego wpływu na bieżące kwestye europejskie. Podług napomknień — pisze tenże dziennik z jakiemi dają się słyszeć różni mężowie stanu nie zdaje się, aby zjazd monarchów w Paryżu mógł doprowadzić do jakiegoś porozumienia się względem uporządkowania kwestyi bieżących. Wprawdzie nikt nie może wiedzieć co monarchowie poufnie ze sobą mówili, ale podług usposobienia jakie panuje w otoczeniu dostojnych książąt, można wnosić, że nie probowano nawet porozumieć się w kwestyach sięgających w dalszą przyszłość, ograniczenie się w kwestyi kandyjskiej na rozpatrzenie tej sprawy, udowadnia poniekąd, że tak Francya jak Rosya starają się wycofać i odstępują od stanowczych kroków. Zresztą ograniczają się na ogólnikowe upewnienia i wzajemne oświadczenia za trwałym pokojem.

„Monitor“ wieczorny z d. 12. b. m. w przeglądzie tygodniowym pisze: Wszystkie dzienniki niemieckie podnoszą jako zdarzenie bardzo szczęśliwe obecność Króla pruskiego w Tuileryach i serdeczne przyjęcie, jakiego tamże doznaje ze strony Cesarza Francyi. Trudności zachodzące jeszcze w kwestyi luxemburgskiej zostały ku obopólnemu zadowoleniu załatwione; cały pruski garnizon w najkrótszym czasie opuści twierdzę i całe wielkie księstwo a zostanie zastąpiony 1000 żołnierzy luxemburgskich.

Pisząc o zamachu na Cara powiada „Monitor“ dalej: Wszystkie ludy dziękują opatrzności za chowanie życia Cesarza Alexandra. Francya i Rosya zgadzają się w jednej i tejsamej myśli, że zamach ten żadnych innych nie będzie miał skutków, okrom tych, że tem mocniej zcieśni węzły zaufania i przyjaźni zawiązane pomiędzy oboma cesarstwami i ich monarchami.

Wielki książe następca tronu rosyjskiego odjechał d. 12. b. m. wieczorem z Paryża do Londynu. Król pruski ma opuścić Paryż w piątek; zapewniają, że będzie powracał przez Bruxelę. Wielki książe Meklenburg-Szweryn przybył do Paryża.

„Etendard“ upewnia, że Ojciec św. wyraził życzenie odwiedzenia Paryża. Sułtan turecki przybędzie d. 2. lipca.

Dnia 11. b. m. na balu w pruskiej ambasadzie w Paryżu znajdowali się oboje Cesarstwo i powrócili do Tuileryów dopiero około 2. godziny.

Na wniosek ministra wojny podwyższył Cesarz Napoleon z powodu drożyzny żołd wojska liniowego aż do 31. grudnia o 4 centymy dziennie.

Do „Allg. Augsb. Ztg." piszą z Paryża: Berezowski przesłuchiwany był znowu dnia 12go b. m. Chodziło głównie o to, aby wybadać, czy on sam tylko, czy też w związku z innymi popełnił zamach. Jakkolwiek tak mało okoliczności przemawia za tem, żeby miał wspólników, to przecież śledzi policya gorliwie za tymi, i miano już uwięzić 20 osób. Kapitan żandarmeryi de Presle, który pojmał Berezowskiego, utrzymuje, że słyszał wołanie „to nie jest on", i sądzi, że jeden powóz został naumyślnie wywrócony, aby powstrzymać ten, w którym wieziono sprawcę zamachu. Pomimo okropnych boleści, które mu sprawia operowana ręka lewa, zachowuje Berezowski najzupełniej zimną krew, i nie objawia żadnej skruchy z powodu dokonanego zamachu; tego tylko żałuje, że naruszył prawa gościnności francuskiej.

Komisya, prowadząca śledztwo, zapytywała się drogą telegraficzną na Wołyniu i w Clermont Ferrand, gdzie Berezowski jakiś czas pracował, o jego dawniejszą konduitę. „Indep. Belge" donosi, że z powodu tego zamachu aresztowano wszystkiego tylko siedm osób do dnia 8go b. m., pomiędzy którėmi nie ma ani jednego Polaka. Powszechne też jest mniemanie, że żaden rodak Berezowskiego w tę smutną sprawę nie jest wmieszany. Policya podejrzywała Berezowskiego, i ajenci policyjni mieli zlecenie pilnować go, stracili go jednakże z oczu w tłumach zgromadzonej ludności. Dnia 8go b. m. wezwany został Pietri do rady ministeryalnej, aby opowiedział wszystkie szczegóły odnośne do zamachu na Cara, o których dotąd mógł się dowiedzieć, i aby opisał cały tok dotychczasowego śledztwa.

Korespondencye z Konstantynopola donoszą, że dnia 5go i 6go b. m. przedsięwzięto w stolicy Turcyi aresztowania, które zwróciły na się powszechną uwagę. Zdaje się, że pomiędzy Turkami zawiązał się spisek w celu obalenia obecnego ministerstwa. Spisek ten zostawał w związku z usiłowaniami księcia Mustafy Fazyl, a za jego głównego kierownika uchodzi Zia-Bey, dawniejszy ulubieniec Sułtana, gubernator Cypru, który niedawno mianowany był gubernatorem w Erzerum, jednakże godności tej nie przyjął i do pomienionego księcia do Paryża uszedł. Aresztowano 26 osób, po największej części urzędników, pomiędzy tymi Hussein Daim Baszę, tego samego, który brał udział w sprzysiężeniu przeciw zmarłemu Sułtanowi w duchu reakcyjnym. U niego miano znaleźć listę spiskowych, których liczba jest jednak dotąd niepewną. Podług tej listy uwięziono Ahmed Beja, Asmi Beja, Niazi Beja i Djemal Effendi, młodych ludzi należących do stronników Mustafy Fazyla; dalej Szejka jednego klasztoru derwiszów, Sulejmana Beja, który należy do urzędników Kirith Mustafy Baszy, Ismaila Baszę, byłego dyrektora poczty, człowieka bardzo złej sławy. Wiceprezydent Ferzi i Aghia Effendi, urzędnik przy ministerstwie finansów, dla swych związków z Zia Bejem złożeni zostali ze swych posad i poddani pod śledztwo. Sprawa cała nie jest jeszcze wyświeconą, i zdaje się, że tak starowiercy jak nowatorowie podali sobie ręce przeciw istniejącemu ministerstwu. Fuad Basza nie przywięzuje wielkiej wagi do tej sprawy. Z ulemów żaden nie brał udziału w spisku.

Z doniesień z Krety sięgających do d. 21go maja, widocznem jest, że powstanie ogarnęło całą wyspę. Omer Basza zdaje się, że po podwójnej klęsce na dniu 23. kwietnia pod Krapi i Kallikrati zrzekł się dotarcia do Sphakii i cofnął się do Rethymny, gdzie zajął stanowisko pod wsią Messi d. 30. kwietnia. Na marszu do tego miejsca dopuszczały się jego wojska wielkich nadużyć, rabowały kościoły i niszczyły wszelki dobytek. Dnia 1. maja powołał Omer Basza przełożonych sąsiednich wsi do Messi i rozkazał im aby powiedzieli mieszkańcom, żeby się poddali. Po dwóch dniach powrócili ci przełożeni przynosząc odpowiedź: wolność albo śmierć! Do takiej odpowiedzi nakłonił mieszkańców jeden duchowny, któremu Omer Basza całą jego posiadłość zniszczył. Dnia następnego ruszył wzdłuż wybrzeży morskich, wzmocniony przez pięć parowców, które za nim płynęły, i wszedł do okręgu Mylopotamos. Dnia 6. maja napadli powstańcy przednią straż Omera Baszy pod wsią Vrachimon. Rezultat starcia niewiadomy, ale Omer Basza zażądał zaraz z Rethymny posiłków. Przyrzekł każdemu Muzułmanowi, który z jego wojskiem się połączy wolność rabowania. Oprócz tej potyczki w Mylopotamos zaszło inne znaczniejsze starcie d. 3. maja w okręgu Malevizion pod Herakion. Walka trwała od godziny 7 rano do 8 wieczorem. Więcej niż 60 granatów rzucił nieprzyjaciel na szeregi chrześcian, którzy przecież mieli tylko trzech zabitych i sześciu ranionych. Turcy utracili więcej niż 160 ludzi w zabitych i ranionych. We wschodnim okręgu wyspy zebrało się wielu chrześcian i obwarowali klasztor Matki Boskiej Hardiotissa. W tym okręgu panuje wielki zapał powstańczy i dowódzca ochotników majnockich Dimitri Karakos przyjęty został z wielkim entuzyazmem. Ze wszystkich zachodnich okręgów ciągną oddziały powstańcze za Omerem ku wschodnim okręgom. Zdaje się, że Omer powziął zamiar spustoszenia całej wyspy i zniszczenia całego mienia mieszkańców, widząc, że nie może dotrzeć do Sphakii, głównego ogniska powstania. Prowizoryczny rząd Krety przez konzulów miasta Kaney założył nową protestacyę przeciw barbarzyństwu i okrucieństwom, jakich się dopuszczają Turcy w wojnie z chrześcianami, do mocarstw europejskich. Centralny komitet dla Krety w Atenach wydał nową proklamacyę do wszystkich Hellenów, wzywającą do dalszego wspierania walczących na Kandyi powstańców i ich rodzin. W proklamacyi tej skreślony jest wierny a rozdzierający serce obraz stanu Krety, do jakiego wciągu 10miesięcznej wojny sprowadzoną została, podniesionie zaś bohatyrskie poświęcenie powstańców kandyockich.

Kronika.

(Zapowiedziany na drugi dzień Zielonych świąt) w ogrodzie pojezuickim festyn ludowy połączony z loteryą fantową na dochód pogorzelców miasta Brodów, który z powodu słoty do skutku nie przyszedł, odbędzie się jutro, t. j. w niedzielę dnia 16. czerwca, a w razie niepogody w następnym dniu pogodnym, — o czem publiczność sygnałami moździerzowemi zawiadomiona będzie. Początek o godzinie 3. po południu.

(Nabożeństwo.) Dnia 8go b. m. z powodu koronacyi Najjaśn. Pana na Króla węgierskiego odprawionem zostało w Ropczycach przy odgłosie wystrzałów moździerzowych uroczyste nabożeństwo, na którem byli obecni wszyscy urzędnicy miejscowi, c. k. wojsko, wielu obywateli okolicznych, reprezentacya gminna i mnóstwo pobożnych.

(Zaraza na bydło.) W drugiej połowie z. m. wygasła zaraza na bydło w powiatach: Kałuskim, Kołomyjskim, Tarnopolskim, Czortkowskim, Zaleszczyckim, Husiatyńskim, Borszczowskim i Bobreckim. Ogółem wygasła zaraza w 14 miejscach a wybuchła na nowo w 2 — i istnieje jeszcze w 2 miejscach pow. Żydaczowskiego a w 7 pow. Rohatyńskiego.

Do pozostałych według przeszłego wykazu 16 sz. chorego bydła przybyło 74 szt. w 15 oborach. Ogółem było chorych na zarazę 90 sz. bydła z których wyzdrowiało 17, odeszło 33, dano na rzeź 16, pozostało w dalszej kuracyi 24 sz.

(Składki na pogorzelców brodzkich.) Na wsparcie pogorzelców brodzkich wpłynęło do c. kr. urzędów powiatowych: w Złoczowie 180 złr. 52 c. i asygnacya na 30 korcy kartofli od właściciela Białegokamienia; w Zbarażu 49 złr. 95 c., w Sokalu 6 złr. 6 c., w Stanisławowie 50 złr., w Nowym Sączu 12 złr. 16 c.

(Nieszczęsny wypadek.) W Harcie, w pow. Brzozowskim, dnia 5go b. m. utonął 8letni chłopiec Walenty Kuśmider przechodząc za bydłem przez strumień, który wezbrał po deszczu.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W drugiej połowie z. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Tarnów		Bochnia		Gorlice		Nowytarg		Wadowice	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	6	3	5	93	5	60	5	70	6	40
„ żyta	4	32	4	30	4	43	4	58	4	58
„ jęczmienia	3	6	3	28	3	40	3	10	3	48
„ owsa	2	2	1	94	2	25	2	11	2	10
„ hreczki	3	32	.	.	.	.	.	.	.	.
„ kukurudzy	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków	1	10	.	.	.	.	.	95	1	22
Cetnar siana	2	.	.	.	.	.	.	90	1	95
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
„ nas. koniczu	.	.	.	.		.	.		.	.
Sąg drzewa twardego	8	.	.	.	.	.	5	30	6	.
„ „ miękkiego	6	50	.	.	.		4	10	4	.
Funt mięsa wołowego	.	.	.	.	.	.	.	.	.	19
Mas okowity	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

Lwów. 14. czerwca. Na dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne czterech gatunków zboża i innych artykułów, a mianowicie: mec pszenicy (84 ℔) 4 złr. 89 c., żyta (80 ℔) 2 złr. 99 c., jęczmienia (70 ℔) 2 złr. 12 c., owsa (49 ℔) 1 złr. 39 c., hreczki 2 złr. 76 c., prosa 2 złr. 60 c., grochu 3 złr. 22 c., ziemniaków 1 złr. 13 c., cetnar siana 1 złr. 9 c., okłotów 58 c., sąg drzewa bukowego 10 złr. 50 c., sosnowego 7 złr. 53 c.

Warunki przyjęcia uczniów do szkoły rolniczej w Dublanach na rok 186⁷/₈.

Stosownie do przyjętego planu Zakładu naukowo-rolniczego w Dublanach podaje się niniejszem do wiadomości, że otwarcie kursów na rok szkolny 186⁷/₈ w Dublanach nastąpi dnia 1. sierpnia 1867 r.

Nauki zostały rozłożone jak dotychczas na lat 3, a mianowicie:

W I. roku: 1. Rolnictwo. 2. Anatomia i fizyologia zwierząt. 3. Chemia ogólna. 4. Matematyka. 5. Fizyka i meteorologia. 6. Mineralogia i geologia. 7. Botanika. 8. Rysunki linearne. 9. Prace praktyczne w laboratoryum, w polu i na folwarku.

W II. roku: 1. Ekonomia wiejska. 2. Rolnictwo. 3. Chów zwierząt domowych. 4. Chemia rolnicza. 5. Fizyologia roślin i ogrodnictwo. 6. Mechanika stosowana. 7. Miernictwo i niwelacya. 8. Rysunki linearne. 9. Prace praktyczne w laboratoryum, w polu i na folwarku.

W III. roku: 1. Ekonomia wiejska (urządzenie i zarząd dóbr). 2. Rolnictwo. 3. Chów zwierząt domowych. 4. Chemia analityczna. 5. Technologia chemiczna (gorzelnictwo, piwowarstwo i t. d.). 6. Rachunkowość wiejska. 7. Budownictwo wiejskie. 8. Nawodnianie i drenowanie. 9. Leśnictwo w głównych zarysach. 10. Weterynarya w głównych zarysach. 11. Prace praktyczne w labaratoryum, w polu i na folwarku.

Uczniowie przyjęci być mogą tylko na rok I.

Chcący wstąpić do Zakładu naukowo-rolniczego w Dublanach ma:

1. Przesłać najdalej do dnia 15. lipca b. r. pisemne podanie do dyrekcyi szkoły w Dublanach (franco, poczta Lwów) i w temże wykazać się:

a) Że 18 rok życia ukończył.

b) Świadectwami z odbytych nauk i dotychczasowego zatrudnienia, o ile takowe posiada.

c) Świadectwem moralności przez dwóch członków Towarzystwa gospodarskiego popartem.

d) Świadectwem zdrowia przez lekarza wydanem.

2. Oprócz tego powinien kandydat poddać się egzaminowi wstępnemu, przy którym wymagać się będzie:

a) Dokładna znajomość języka polskiego, którą udowodni wypracowaniem piśmiennem.

b) Znajomość arytmetyki, a mianowicie: czterych działań arytmetycznych liczbami całemi, ułamkami zwykłemi i dziesiętnemi, jako też liczbami wielorakiemi. Znajomość prawideł proporcyi i rachunków na tychże opartych.

c) Znajomość geometryi, a mianowicie: planimetryi do podobieństwa trójkątów włącznie— czyli planimetryę Zaborowskiego do stronicy 76.

d) Z fizyki, wiadomości objęte w fizyce Dra. Urbańskiego na III. klasę gimnazyalną.

e) Znajomość geografii ogólnej globu.

Ponieważ zaś liczba uczniów, którzy do Zakładu przyjęci być mogą, jest pomieszczeniem ograniczoną, przyjętymi będą ci tylko, którzy przy egzaminie wstępnym najlepszy pomiędzy zdającymi postęp otrzymają.

Dzień egzaminów wstępnych dla wszystkich kandydatów wyznacza się na 31. lipca b. r.

3. Opłaty są następujące:

a) Opłata za naukę (taksa szkolna) wynosi:
za rok I. . . . . złr. 50 w. a.
za rok II. . . . . złr. 25 w. a.
za rok III. . . . . żadna.

b) Opłata za pomieszkanie, opał i światło wynosi corocznie 50 złr. w. a.

c) Opłata za stół dla wszystkich uczniów jednaka, a mianowicie: za śniadanie, obiad i wieczerzę wraz z praniem bielizny i usługą 16 złr. 70 c. w. a. miesięcznie. — Dalej uczniów nie jadających wieczerzy opłata ta wynosi 12 złr. 70 c. w. a. miesięcznie.

Stosownie do cen wiktuałów może powyższa opłata uledz zmianie.

3. Opłaty za naukę i pomieszkanie pod 3. *a*) i *b*) wyszczególnione, winny być półrocznie z góry do kasy dyrekcyi zakładu naukowo-rolniczego w Dublanach składane, a to: po przyjęciu ucznia zaraz na wstępie, następnie zaś na dni dziesięć przed każdem nowem półroczem. — Opłaty te półroczne pozostają własnością zakładu, chociażby uczeń tylko przez kilka dni tegoż półrocza w zakładzie zostawał.

Opłata za stół, pranie i usługę pod 3. *c*) wyszczególniona, winna być składaną do kasy dyrekcyi kwartalnie z góry, a to: opłata za pierwszy kwartał roku I. przy przyjęciu ucznia do zakładu, zaś dalsze opłaty kwartalne na dwa tygodnie przed każdym nowym kwartałem.

4. Oprócz opłat powyższych złoży uczeń przy wstępie do zakładu, jako rękojmię po wystąpieniu z zakładu zwrócić się mającą, kwotę 5 złr. wal. a.; która służyć ma za wynagrodzenie, na przypadek szkód poczynionych w sprzętach zakładowych.

5. Wszystkie opłaty składane być mają do kasy zakładowej na ręce dyrekcyi. — W razie niezapłacenia opłat zakładowi należących, w terminach powyżej wskazanych, będzie uczeń natychmiast z zakładu wydalony.

6. Wydatki na książki, materyały piśmienne i rysunkowe, obowiązani są uczniowie sami ponosić. Pomoc lekarską w razie potrzeby otrzyma uczeń bezpłatnie, wydatki jednak na aptekę opędzi kosztem własnym.

7. Każdy uczeń ma się poddać bezwarunkowo przepisom i prawidłom w zakładzie zaprowadzonym, pod karą w tychże przepisach wyszczególnioną.

8. Każdy wstępujący do zakładu uczeń winien przywieźć ze sobą pościel i bieliznę (a to najmniej: koszul 6, gaci 4 par, ręczników 4, chustek do nosa 6, szkarpetek lub onuczek 6 par, prześcieradeł 3, poszeweczek 2); oraz łóżko i szafkę. — Łóżko i szafkę dostać może uczeń w zakładzie za umiarkowaną cenę.

Zawiadamia się oraz, iż z końcem bieżącego roku szkolnego następujące stypendya opróżnione będą:

a) Styp. fund. śp. Maciąga na 300, 200 i 150 złr. w. a.

b) Styp. fund. hr. Stadnickiej na 315 i 210 złr. w. a.

c) Styp. fund. hr. Kaj. Lewickiego na 200 złr. w. a.

d) Pięć stypendyów z funduszu krajowego po 100 złr. w. a.

O stypendya ubiegać się mogą tylko uczniowie znajdujący się w zakładzie, po odbytym pierwszym kursie z dobrym postępem; a co do stypendyów śp. Maciąga, wolą fundatora było, aby z nim lub z jego rodziną spokrewnieni mieli pierwszeństwo.

Z komitetu c. k. towarzystwa gosp. galic.

We Lwowie, dnia 28. maja 1867.

Sprawozdanie z czynności towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń od ognia i od gradu w Krakowie.

(Ciąg dalszy.)

W uzupełnieniu sprawozdania dodajemy, iż wskutek wniosku hr. Wita Żeleńskiego, zgromadzenie ogólne, obok udzielonego absolutoryum złożyło przez powstanie uznanie zasług i gorliwości rady nadzorczej i dyrekcyi w kierownictwie dotychczasowem instytucyi.

Stosownie do wezwania przewodniczącego dnia 4. czerwca o godzinie 5tej po południu członkowie na nowo się zebrali w sali obrad. Posiedzenie rozpoczęło się sprawozdaniem z rezultatu wyborów. Z wyborów na prezesa, wice-prezesa, dwóch dyrektorów i ich zastępców zdawał sprawę ks. Adam Sapieha: rezultat okazał się następujący: Głosujących tak pisemnie jak ustnie było razem 471; z tych na prezesa otrzymał Adam hr. Potocki 431; na wice-prezesa pan Piotr Gross 433; na pierwszego dyrektora hrabia Henryk Wodzicki 417; na 2go dyrektora p. Wład. Biesiadecki 431. Na zastępców głosowali obecni tylko członkowie, a pisemnych wotów nie było, ogół zatem głosów wynosił 127; z tych otrzymali p. Franciszek Paszkowski 109; p. August Gorajski 102. Przewodniczący ogłasza zatem wyżej wymienionych panów jako wybranych na następny okres lat 6ciu. Z rezultatu głosowania na 4 członków rady nadzorczej zdaje sprawę p. Jasiński: na 91 głosujących otrzymali absolutną większość: p. Leonard Wężyk głosów 82; Jan hr. Tarnowski (z Dzikowa) głosów 81; Piotr hr. Moszyński głosów 73. Następnie najwięcej głosów otrzymali pp. Ludwik Szumańczowski (40) i Erazm Niedzielski (29), gdy atoli żaden z nich nie otrzymał większości absolutnej, zatem okazało się potrzebnem powtórne głosowanie między niemi dwoma, w skutek którego p. Ludwik Szumańczowski wszedł do składu rady nadzorczej. Rezultat wyborów na 3ch członków rady nadzorczej w miejsce tych, którzy sami ustąpili, przedstawiony przez p. Augusta Gorajskiego okazał się następujący: Na 81 głosujących p. Bojomir Starzyński w miejsce p. Jabłonowskiego wybrany 61 głosami; Stan. hr. Dzieduszycki w miejsce p. Zenona Krzeczunowicza głosami 68; p. J. Aug. John w miejsce p. Kirchmajera głosami 41. Po ogłoszeniu rezultatu wyborów, wybrany na nowo pierwszym dyrektorem Henryk hr. Wodzicki przemówił w tych mniej więcej słowach: Jak się dotąd nie usuwałem od wkładanych na mnie obowiązków, tak i obecnie usuwać się nie chcę, i składam podziękowanie za okazane mi ponowne zaufanie. W dokonanym wyborze widzę coś ważniejszego niż proste powołanie pewnych indywidualności do kierownictwa instytucyą; widzę w nim potwierdzenie kierunku, za którym dotąd dyrekcya postępowała. Powodzenie towarzystwa naszego zależy przedewszystkiem od opieki opatrzności, a następnie od wielu okoliczności, jakoto od uporządkowania tak głęboko zachwianych naszych stosunków społecznych, od sprężystej administracyi, od sumiennego i surowego sądownictwa; od dyrekcyi zależy porządne i ścisłe wykonywanie czynności jej powierzonych i niezachwiane trzymanie się zdrowych zasad, co jej tem łatwiejszem będzie, że znalazły one poparcie i uznanie szanownego zgromadzenia.

Z kolei porządku dziennego, przychodzą pod obrady zgromadzenia wnioski co do zmian w statucie.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Ostatnia poczta.

Berlin, 13. czerwca. „Nordd. Allg. Ztg.“ pisze, że podług doniesień z **Kopenhagi** nie skłania się Dania do przyjęcia gwarancyi dla zabezpieczenia narodowości niemieckiej w okręgach, które mają być odstąpione, lecz utrzymuje, że ogólne prawa krajowe duńskie co do zabezpieczenia narodowości są dostateczne. Zapatrywania tego nie potwierdza postępowanie Danii.

W innem miejscu pisze tenże dziennik: Przyjaźne odwiedziny monarchów u Cesarza Napoleona i poufne rozmowy pomiędzy ich ministrami, najniezawodniej utrwalą stanowczo dobre porozumienie pomiędzy rządami i zapewnią pokój Europy.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 14. czerwca.

Hotel George: PP. Czernomski Mik., z Odessy. — Duczyński Kaz., z Skoryki. — Milczewski Fel., z Koziey. — Pinczakowski Józef, z Wybranówki. — Trzciński Józef, z Nowoszyc.

Hotel europejski: Brzozowski Wikt., z Załucza. — Jakubowicze Kajetan i Jerzy, z Bukowiny. — Bylski Eustachy, z Czarnołoziec. — Teodorowicz Winc., z Bukowiny. — Zawadzki Józef, z Sudkowic.

Hotel angielski: Janko Henr., z Hoszan. — Łepkowski Marc., z Słotwiny. — Słonecki Zen., z Irowiec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 14. czerwca.

PP. Hr. Romer Fel., do Jnwaldu. — Pruszyński Józef, do Pomorzan. — Tyc Sew., do Drohobycza. — Ujejski Bron., do Lubszy. — Zaremba Bol., do Mokszany. — Stojowski Szcz., c. k. rotmistrz, do Rzeszowa. — Dobrowski Piotr, ces. ros. sekretarz gubern. i Dobrowolski Dol., ces. ros. podporucznik, do Kissenewa. — Schück Woje., c. k. lekarz sztab., do Czerniowiec.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 14. czerwca.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza ilg[illegible]	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
	‴				
7. god. zrana	323.98	+ 11 0	81 9	zach. sł.	10
2. god. po poł.	324 18	+ 15 0	53.2	„ „	8
10. god. wiecz.	324 04	+ 11 2	75 6	„ „	10

W nocy deszcz 1‴10.

T E A T R.

Dziś (przedst. niem.) **„Die schönen Weiber von Georgien“**, opera komiczna w 3 aktach; **„Dir wie mir“**, oder: **„Ein Glas Wasser“**, obrazek dramatyczny w 1 akcie; **„Ein Magiker ohne Apparats“**, oder: **„Die hellsehende Sphinx“**, parodia w 1 akcie. Na dochód p. Józefa **Lippert**.

W poniedziałek dany będzie w teatrze przy uprzejmem współdziałaniu panny E. Maschek, panny M. Hirsch. pp. Szymańskich, p. Heimel, p. Wojnowskiego, p. M. Siebera, p. J. Czapskiego, amatorów i amatorek **„Koncert“** p. J. F. Guniewicza, z którego połowę czystego dochodu przeznacza koncertant na rzecz pogorzelców miasta Brody.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński**.

Kurs lwowski.

Dnia 14 czerwca

	gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski . . . w. a.	5	80	5	90
Dukat cesarski . . . „	5	85	5	92
Półimperyał zł. rosyjski . . . „	10	08	10	23
Rubel srebrny rosyjski . . . „	1	87	1	92
„ papierowy rosyjski . . . „	1	67	1	70
Talar pruski . . . „	1	84	1	86
Polski kurant i pięciozłotówka . . . „	—		—	
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	76	88	77	50
„ „ „ m. k. za 100 zł.	80	73	81	53
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (bez kuponów)	69	13	70	—
5% Pożyczka narodowa . . . (bez kuponów)	69	88	70	70
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	237	50	241	—
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej . .	179	50	182	25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 12 czerwca

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5% . . .	70 40	70.60
od kwiet. do października po 5% . . .	70 30	70.50
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5% . . .	78 —	79 —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 27 latach po 5% . . .	81 75	82.25
Metaliki po 5% . . .	60 30	60 50
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy . . .	145 —	146 —
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów . .	143 —	144.—
Przez. do wyl. z r. 1854 . . .	79 —	79.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł. . . .	+8 90	89 —
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł. . . .	93 —	93 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr. . . .	77 30	77 50
Renty Como po 42 lir. aust. . . .	17.25	17.75

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi . . .	87.—	87.50
Czech . . .	89.50	90.—
Węgier . . .	71 50	72 —
Galicyi . . .	69 —	69 75
Siedmiogrodu . . .	67 25	67 75
Bukowiny . . .	67 25	68.—
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7% . . .	99 —	100 —

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego . . .	725.	727.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a. . .	185 80	186 —
Niż.-austr. tow. eskont. po 500 zł. . . .	623.—	625.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30% . . .	101.50	102 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k. . . .	1695.—	1698.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	232 80	233.—
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	201 50	202 —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw. . . .	141 25	141 75
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw. . . .	239 15	240 25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) . . .	181 —	181 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. . . .	480.—	482.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5% . . .	90 40	90 50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4% . . .	77. —	77 50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½% . . .	87 25	87 75
detto (renta) po 6% . . .	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr. . . .	104 —	105.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k. . . .	94 —	95.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a. . . .	90.25	90.75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł. . . .	97 50	98.—

5. Losy.

	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. . . .	128.—	129 25
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. . .	88.50	89.50
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k. . . .	117.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a. . . .	52.—	54.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a. . . .	26.—	26.50

	pien.	towar.
Esterhazego po 40 zł. m. k. . .	9?.—	—.—
Salma „ 40 „ „ . . .	30.50	31.50
Palfiego „ 40 „ „ . . .	24.50	25 50
Clarego „ 40 „ „ . . .	25.50	26.50
St. Genois „ 40 „ „ . . .	22 50	23 50
Windischgrätza 20 „ „ . . .	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „ . . .	21.	22.—
Keglevicha „ 10 „ „ . . .	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa . .	12.—	12 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol. . . .	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n. . . .	104 25	104 50
Berlin za 100 tal. . . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n. . . .	104 50	104 70
Hamburg za 100 M. B. . . .	92 50	92 75
Londyn za 10 ft. szt. . . .	124 9)	125 20
Paryż za 100 fr. . . .	49.65	49 75

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men. . . .	5.90	5.92
detto. pełnej wagi . . .	5 90	5 92
Korona . . .	—.—	—.—
20frankówka . . .	9 97	9 98
Rosyjski imperyał . . .	10.15	10 20
Talar związkowy . . .	1.84	1.84½
Srebro . . .	123.—	123 60
Kurs korony w c. k. kasach . . .	17 zł.	45 c.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 14. czerwca.

	złr.	kr.
5% Metaliki . . .	60	60
„ z procentami z maja i listopada . .	—	—
5% pożyczka narodowa . . .	70	40
Losy z 1860 roku . . .	88	80
Akcye banku wiedeńskiego . . .	726	—
„ „ kredytowego . . .	185	—
Londyn, 10 funtów szterlingów . . .	125	10
Srebro . . .	123	—
„ towarem . . .	—	—
Dukat pojedyńczy . . .	5	92

(1136) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 433. Magistrat miasta Tarnowa podaje do wiadomości, że J. O. książę Władysław Sanguszko pięciu uczniom do szkół publicznych uczęszczającym roczne pieniężne zasiłki, i to: jeden na 60, drugi na 80, trzeci na 100, czwarty na 120, a piąty na 140 zł. w. a. z własnych zasobów za pośrednictwem tutejszej rady miejskiej przez lat 20 udzielać postanowił.

O zasiłki te, przeznaczone dla synów mieszkańców lub po mieszkańcach miasta Tarnowa i to nietylko tych, którzy prawo obywatelstwa miejskiego mają, ale i tych, którzy od lat dziesięciu w mieście Tarnowie lub jego przedmieściach stale zamieszkali, mogą się ubiegać uczniowie którzy ukończywszy szkoły ludowe uczęszczać będą do szkół gymnazyalnych, realnych, handlowych, rolniczych, leśnych i ogrodniczych, dalej słuchacze uniwersyteccy wydziału prawniczego, medycznego i filozoficznego i uczniowie akademii technicznych, jak niemniej kształcący się w zawodzie sztuk pięknych. jak malarstwie, rzeźbiarstwie i t. p.

Warunki do otrzymania tych zasiłków są:

a) wyznanie religii chrześciańskiej,

b) urodzenie w Galicyi lub w innych częściach dawnej Polski,

c) dobre obyczaje,

d) dobre postępki w naukach i

e) ubóstwo.

Przeznaczone i przyznane zasiłki będą w dwóch równych półrocznych ratach z góry zawsze najmniej w czternaście dni po ukończonym poprzednim półrocznym kursie szkolnym przez kasę gruntową w Gumniskach wypłacane.

Pierwsze zaś wypłacenie tych zasiłków nastąpi z rozpoczęciem nowego roku szkolnego w dniu 1go września 1867, współubiegający się mają przeto oprócz potrzebnych wywodów do swych podań zaświadczenie z ostatniego kursu roku 1867 przyłączyć i te podania zwierzchności gminnej miasta Tarnowa najdalej do 15go sierpnia 1867 przedłożyć.

Tarnów, dnia 3. czerwca 1867.

(1130) **E d y k t.** (2)

Nr. 62900. C. k. sąd krajowy lwowski zawiadamia niniejszem p. Włodzimierza Chwaliboga z życia i miejsca pobytu niewiadomego, że w celu doręczenia tutejszo-sądowej uchwały z d. 27. sierpnia 1861 do l. 21964, mocą której na prośbę spadkobierców Maryanny z Głowackich Jordanowej, jako to: p. Adolfa Jordana i p. Ludwiki z Jordanów Kochanowskiej, którą tabuli krajowej polecono, by prawo p. Maryi Jordanowej potrącenia z ceny sprzedaży dóbr Olszyn z przyległościami wszystkich ciężarów do 20go czerwca 1825 nie wyekstabulowanych w stanie biernym procentów od resztującej sumy 3447 duk. holl. z p. n. zaległych, na dobrach Olszyny zaintabulowała, ustanawia się kuratora w osobie p. adwokata Dra. Sermaka z zastępstwem p. adwokata Dra. Czemeryńskiego i doręcza się pierwszemu wspomnianą uchwałę.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 27. listopada 1866.

(1135) **Einberufungs-Edikt.** (2)

Nr. 1867. Johann Schüttenhelm aus Teodorsdorf, welcher sich unbefugt im Auslande aufhält, wird aufgefordert, binnen 3 Monaten in seine Heimat zurückzukehren, uud die unbefugte Abwesenheit zu rechtfertigen, widrigens derselbe nach Vorschrift des A. h. Auswanderungs-Patentes vom 24. März 1832 behandelt werden wird.

Vom k. k. Bezirksamte.

Żółkiew, den 22. Mai 1867.

Edykt powołujący.

Nr. 1867. C. k. urząd powiatowy powołuje nieobecnego i nieprawnie za granicą bawiącego Jana Schüttenhelma z Teodorsdorfu, ażeby w przeciągu trzech miesięcy tem pewniej do miejsca rodzinnego wrócił, i swe nieprawne wydalenie usprawiedliwił, albowiem w przeciwnym razie ulegnie postanowieniom Wys. c. k. patentu o wychodźtwie z dnia 24go marca 1832.

Od c. k. urzędu powiatowego.

Żółkiew, dnia 22. maja 1867.

(1141) **E d i c t.** (1)

Nro. 2475. Das Złoczower k. k. Kreisgericht macht hiemit bekannt, daß über Ersuchschreiben des Lemberger k. k. Landesgerichtes vom 1. Februar 1867 Z. 3341 zur Befriedigung der Forderung der galizischen Sparcasse pr. 4927 fl. öst. W. sammt 5% Zinsen vom 10. März 1866 und Executionskosten pr. 13 fl. öst. W. die executive Veräußerung der in dem Brzeżaner Kreise gelegenen, dem Hrn. Theodor Rudnicki gehörigen Güter Strzałki in zwei Terminen, und zwar am 12. Juli 1867 und 16. August 1867, jedesmal um 10 Uhr Vormittags bei diesem k. k. Kreisgerichte vorgenommen und in diesen zwei Terminen das Gut nur über oder um den Ausrufspreis pr. 35.028 fl. öst. W. veräußert werden werde, ferners, daß das entweder im Baaren oder in galizischen Sparcassebücheln, oder aber in Pfandbriefen der galizischen Creditsanstalt, oder aber in galizischen Grundentlastungs-Obligationen nach dem letzten Curse zu erlegende Angeld die Summe pr. 3500 fl. öst. W. betrage.

Sollten diese Güter in den zwei ersten Terminen nicht veräußert werden, wird behufs Feststellung der erleichternden Bedingungen die Tagfahrt hiergerichts auf den 19. August 1867 um 10 Uhr Vormittags bestimmt, mit dem Beisatze, daß die nicht erschienenen Gläubiger der Mehrheit der Stimmen der erschienenen für beitretend werden angesehen werden.

Von dieser ausgeschriebenen Feilbietung werden außer beiden Parteien und den dem Wohnorte nach bekannten Hypothekargläubigern zu eigenen Händen, der dem Aufenthalte nach unbekannte Hypothekargläubiger Hipolit Chołoniewski Namens seiner minderjährigen Kinder Stanislaus und Robertine Chołoniewski, dann alle jene Hypothekargläubiger, welche nach dem 5. Jänner 1867 als dem Tage der Ausfertigung des Tabularauszuges in die Landtafel gelangten, endlich alle jene Hypothekargläubiger, welchen der gegenwärtige Bescheid entweder gar nicht, oder nicht zeitlich vor dem Termine zugestellt werden könnte, durch die Edicte und durch den in Person des Hrn. Advocaten Dr. Starzewski mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Warteresiewicz verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Złoczów, am 29. Mai 1867.

E d y k t.

Nro. 2473. C. k. sąd obwodowy niniejszem wiadomo czyni, że na wezwanie c. k. sądu krajowego Lwowskiego z dnia 1. lutego 1867 l. 3341 — celem zaspokojenia sumy 4927 zł. jako reszty wywalczonej wyrokiem Lwowskiego c. k. sądu krajowego z dnia 24. grudnia 1862 l. 48858 sumy 5341 zł. 11 c. w. a. z prowizyą 5% od dnia 10. marca 1866 liczyć się mającą i kosztami egzekucyjnemi w kwocie 13 zł. w. a. przyznanemi przedsięwziętą będzie publiczna przymusowa sprzedaż dóbr Strzałki, w obwodzie Brzeżańskim położonych, do pana Teodora Rudnickiego należących, we dwóch terminach, to jest: 12. lipca 1867 i 16. sierpnia 1867, każdą razą o 10tej godzinie przed południem w tutejszym c. k. sądzie obwodowym, w których to terminach wzmiankowane dobra tylko powyżej lub za cenę wywołania 35.028 zł. w. a. sprzedanemi będą, dalej, że wadyum bądź w gotowiznie, bądź w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności albo też w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego, albo też w obligacyach indemnizacyjnych wedle ostatniego tychże kursu złożyć się mające, kwotę 3500 zł. wal. austr. wynosi.

Gdyby dobra te w pierwszych dwóch terminach sprzedane nie były, w celu ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin na dzień 19. sierpnia 1867 o godzinie 10tej przed południem z tem oznajmieniem, że niestawający na terminie wierzyciele hypoteczni, jako do większości głosów stawających wierzycieli przystępujący uważani będą.

O rozpisaniu przymusowej sprzedaży oprócz strón obydwu i wierzycieli z miejsca pobytu znanych do rąk własnych. toż samo z miejsca pobytu nieznanego Hipolita Chołoniewskiego imieniem tegoż nieletnich dzieci Stanisława i Robertyny Chołoniewskich, niemniej wierzycieli hypotecznych którzy po dniu 5. stycznia 1867 jako dniu wydania tabularnego wyciągu do tabuli krajowej weszli, jako i tych wierzycieli, którymby obecna uchwała sądowa z jakichkolwiek powodów albo wcale nie, albo też przed terminem licytacyjnym wcześnie doręczoną być nie mogła, przez edykta i ustanowionego równocześnie kuratora w osobie p. adwokata Dra. Starzewskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Warteresiewicza zawiadamia się.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 29. maja 1867.

(1143) **E d i c t.** (1)

Nro. 1270. Vom Niemirower k. k. Bezirksgerichte wird hiemit kundgemacht, daß über Ansuchen des Rzeszower k. k. Kreisgerichts vom 27. Juli 1865 Z. 3188 die im Grunde Beschlußes des genannten Gerichts vom obigen Datum und Zahl in der Executionssache der Francisca Gajewska gegen Felix Rosnowski zur Befriedigung der Capitalssumme von 2000 Silberrubeln in neuer klingender Münze sammt 6% Verzugszinsen vom 2. December 1862 und der Gerichts- und Executionskosten pr. 5 fl. 92 kr., 10 fl. 82 kr. und 72 fl. 10 kr. bewilligte executive Feilbietung der beim Felix Rosnowski gepfändeten und abgeschätzten Fahrnisse, als: Vieh, Hauseinrichtungsstücke u. s. w. am 27. Juni und am 11. Juli 1867, beidemal um 10 Uhr Vormittag in der Gerichtskanzlei in Niemirow mit dem abgehalten werden wird, daß am ersten Termine die zu veräußernden Sachen nur über oder um, beim letzten hingegen auch unter dem Schätzungswerthe hintangegeben werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Niemirow, am 25. Mai 1867.

(1138) **E d i c t.** (1)

Nro. 21713. Von dem Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem Hrn. Jacob Rohatyn mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Hr. Dr. Hermann Frenkel gegen denselben einen Auftrag zur Zahlung einer Wechselsumme pr. 77 fl. öst. W. s. N. G. unterm 28. November 1866 Z. 63870 erwirkt hat.

Da der Wohnort desselben unbekannt ist, so wird dem Jacob Rohatyn der Hr. Landesadvocat Dr. Rechen mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Blumenfeld auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Lemberg, am 22. Mai 1867.

(1134) **Kundmachung.** (2)

Nro. 32044. Zur Sicherstellung der Erfordernisse wegen Ausführung der Uferschutzwerke im Zwecke der Flußregulirung zunächst der zu erbauenden stabilen Brücke Nr. 69 über den Dniester-Strom bei Niżniów im 2. Viertel der 17. Meile der Brzeżaner Verbindungsstraße im Tłumaczer Bezirke wird hiemit die Offertverhandlung ausgeschrieben.

Die diesfälligen Herstellungen und Erfordernisse bestehen in:

	fl.	kr.
1° 0' 9" Cub. Maß Erdaushebung im Fiscalbetrage von	1	48½
402° 4' 1" Cub. Maß Steindammherstellung unter dem niedrigsten Wasserstande im Betrage von	3171	11
68° 3' 2" Cub. Maß Steindammherstellung über dem kleinsten Wasserstand, im Betrage von	672	60
261 Q.° 4' 0" Quadr. Maß reguläre Steinpflasterung, im Betrage . . .	866	12½
Zusammen	4711	32

in österr. Währung.

Unternehmungslustige werden hiemit eingeladen, ihre mit 10% Vadium belegten Offerte längstens bis 2. Juli 1867 beim Tłumaczer k. k. Bezirksamte zu überreichen.

Die sonstigen allgemeinen und speciellen, namentlich mit der hierort. Verordnung vom 13. Juni 1856 Z. 23821 kundgemachten Offertbedingnisse können beim Tłumaczer k. k. Bezirksamte eingesehen werden.

Nachträgliche Offerte finden keine Berücksichtigung.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 6. Juni 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 32044. Dla zabezpieczenia potrzebnych budowli ku ochronie wybrzeża celem uregulowania rzeki w pobliżu majacego być zbudowanym stałego mostu Nr. 69 na rzece Dniestrze pod Niżniowem w 2giej ćwierci 17tej mili Brzeżańskiego gościńca łącznego w powiecie Tłumackim rozpisuje się niniejszem licytacyę za pomocą ofert.

Przypadające do zabezpieczenia roboty i potrzeby są:

	zł.	c.
1° 0' 9" miary sześciennej wykopanej ziemi w cenie fiskalnej	1	48½
Zbudowanie 402° 4' 1" miary sześciennej tamy kamiennej pod najniższym stanem wody w cenie	3171	11
Zbudowanie 68° 3' 2" miary sześciennej tamy kamiennej nad najniższym stanem wody w cenie	672	60
281 kwadr. ° 4' 0" miary kwadratowej regularnego bruku kamiennego w cenie	866	12½
Razem	4711	32

w wal. austr.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo zaprasza się niniejszem, ażeby oferty swoje z załączeniem 10procentowego wadyum wnieśli najdalej po dzień 2. lipca 1867 do c. k. urzędu powiatowego w Tłumaczu.

Inne ogólne i osobne, mianowicie tutejszem rozporządzeniem z 13. czerwca 1856 l. 23821 obwieszczone warunki licytacyi ofertowej można przejrzeć w c. k. urzędzie powiatowym w Tłumaczu.

Poźniejsze oferty nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 6. czerwca 1867.

(1124) **E d i c t.** (3)

Nro. 1795. Vom k. k. Bezirksgericht in Dukla werden die dem Wohnorte nach unbekannten gesetzlichen Erben der am 6. December 1861 in Dukla verstorbenen Beile Unger geborne Werner, als: Elias Werner, Kasriel Werner, Ester Werner und Hene Singer aufgefordert, ihre Erbserklärungen binnen Einem Jahre von dem unten gesetzten Datum hiergerichts anzubringen, widrigens die Verlassenschaft mit den sich meldenden Erben und dem für sie aufgestellten Curator Hersch Grossmann aus Dukla abgehandelt werden wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Dukla, am 26. Mai 1867.

(1133) **Concurs-Ausschreibung.** (2)

Nro. 446 - Praes. Bei dem k. k. Kreisgerichte in Neu-Sandec ist eine Raths-Secretärs-Stelle mit dem Jahresgehalte von 840 fl. öst. W. provisorisch zu besetzen.

Bewerber um diese Stelle haben ihre Gesuche binnen vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieser Kundmachung in das Amtsblatt der Wiener Zeitung an, bei diesem k. k. Kreisgerichts-Präsidium zu überreichen.

Vom Präsidium des k. k. Kreisgerichts.

Neu-Sandec, am 10. Juni 1867.

(1090) **Concurs-Verlautbarung.** (3)

Nr. 33385. Zur Besetzung einer philologischen Lehrerstelle am k. k. Unter-Gymnasium in Wadowice, mit welcher der Gehalt von 735 fl. ö. W. mit dem Rechte auf die vorschriftsmässige Dezemalzulage von 105 fl. ö. W. und auf den Antheil am Schulgeld-Drittelbetrage verbunden ist, wird hiemit der Concurs bis 15. Juli l. J. ausgeschrieben.

Die Bewerber um diese Stelle haben ihre Gesuche mit den nöthigen Ausweisen über ihr Alter, Religion, zurückgelegte Studien und die erlangte Lehrbefähigung aus der lateinischen und griechischen Philologie wenigstens für das Unter-Gymnasium, sowie über die vollkommene Kenntniß der deutschen und polnischen Sprache innerhalb des obigen Termines bei der Lemberger k. k. Statthalterei unmittelbar, oder wenn sie schon in öffentlichen Diensten stehen, im Wege ihres Amtsvorstandes zu überreichen.

Von der k. k. galiz. Statthalterei.

Lemberg, am 2. Juni 1867.

Ogłoszenie konkursu.

Nr. 33385. Wcelu obsadzenia posady nauczyciela filologii przy c. k. gymnazyum niższem w Wadowicach rozpisuje się niniejszem konkurs aż do 15. lipca b. r.

Z tą posadą połączona jest roczna płaca w kwocie 735 złr. w. a. oraz prawo do pobierania dodatku 105 złr. w. a. po upływie każdeko dziesiątka lat nienagannej służby jako też prawo do udziału w trzeciej części opłaty szkolnej według istniejących przepisów.

Ubiegający się o tę posadę w terminie powyżej oznaczonym mają złożyć podania i wykazać wiek, religią, ukończone nauki szkolne oraz dołączyć świadectwo, że uzyskali prawne uzdolnienie do nauczania języków łacińskiego i greckiego przynajmniej dla czterech klas niższego gymnazyum i że posiadają należytą biegłość w językach polskim i niemieckim.

Podania te wniesione być mają albo wprost do c. k. Namiestnictwa we Lwowie lub jeżeli kandydat już w służbie publicznej zostaje, za pośrednictwem przełożonej władzy.

Od c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 2. czerwca 1867.

(1091) **Kundmachung.** (3)

Nr. 6053. An dem gr. or. Gymnasium in Suczawa in der Bukowina ist eine Lehrerstelle für classische Philologie für das ganze Gymnasium zu besetzen.

Mit derselben ist ein Jahresgehalt von 945 fl. mit dem Vorrückungsrechte in die Gehaltsstufe von 1050 fl. öst. W. und mit dem Anspruche auf Decennalzulagen unter den gesetzlichen Bedingungen verbunden und wird zu deren Erlangung die Nachweisung der Lehrbefähigung nach Maßgabe der Vorschrift über die Prüfung der Kandidaten des Gymnasiallehramtes §. 5, 1 lit. a. gefordert.

Der Termin zur Bewerbung um diese Stelle wird bis Ende Juni l. J. ausgeschrieben, und haben sich bis dahin jene Kandidaten, welche dieselbe zu erlangen wünschen, ihre diesfälligen wohl instruirten Gesuche, falls sie bereits in einer öffentlichen Bedienstung stehen, im Wege ihrer vorgesetzten Behörde, sonst aber unmittelbar bei der Bukowinaer k. k. Landesbehörde in Czernowitz einzubringen.

Es wird übrigens in Gemäßheit der Verordnung des h. Unterrichts-Ministerium vom 25. August 1860 Z. 12603 bemerkt, daß gesetzlich befähigte Bewerber, welche der gr. or. Kirche angehören, und die nebst der deutschen auch der romänischen Sprache mächtig sind, vorzugsweise berücksichtigt werden, und daß im Falle als diese Stelle mit einem Bewerber katholischer Religion besetzt werden müßte, derselbe sobald ein vorschriftsmäßig befähigter Kandidat des gr. or. Bekenntnißes zu Gebothe stehen wird, eine andere Verwendung erhalten wird.

Von der Bukowinaer Landesbehörde.

Czernowitz, am 20. Mai 1867.

(1112) **Kundmachung.** (2)

Nro. 460 - Pr. Zur Besetzung der beim k. k. Przemyśler Kreisgerichte erledigten zwei Kreisgerichts-Rathsstellen mit den Gehalten von 1470 und 1260 fl. öst. W. wird die Bewerbungsfrist bis zum 10. Juli 1867 bestimmt, bis wohin alle Gesuche bei diesem k. k. Kreisgerichts-Präsidium einzubringen sind.

Vom Präsidium des k. k. Kreisgerichtes.

Przemyśl, am 8. Juni 1867.

(1125) **Ogłoszenie licytacyi.** (3)

Nro. 1759. C. k. sąd powiatowy w Czortkowie uwiadamia niniejszem, że w celu ściągnienia sumy 68 zł. 25 c. w. a. z przynależytościami przez Stanisława Szahańskiego od małżonków Antoniego i Maryi Bublik wywalczonej, przymusowa sprzedaż realności Nr. k. 261 w Czortkowie położonej, do Antoniego i Maryi Bublik należącej, na 306 zł. 50 c. w. a. sądownie oszacowanej, z dwóch stancyi mieszkalnych, komórki i piwnicy murowanej składającej się i korpusu tabularnego nie stanowiącej, w trzech terminach, to jest 21. i 27. czerwca i 18. lipca 1867 o 10tej godzinie przed południem w tutejszo-sądowej kancelaryi z tem zastrzeżeniem odbędzie się, że w pierwszym i drugim terminie ta realność tylko wyżej lub przynajmniej za cenę szacunkową, w trzecim zaś terminie nawet niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu za gotowe pieniądze sprzedaną będzie.

Warunki licytacyi i akt detaksacyi w tutejszym c. k. sądzie, zaś zaległości podatkowe na tej realności ciężące w tutejszym c. k. urzędzie podatkowym przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Czortków, dnia 4. czerwca 1867.

Doniesienia prywatne.

Bekanntmachung der Bank von Polen.

Auf Grund eines vom hiesigen Administrations-Rathe am 31. Jänner (12. Februar) 1867 Nr. 1095 mitgetheilten Allerhöchsten Erlaßes, wird hiermit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die von der Bank von Polen in den Jahren 1841 bis 1846 in Umlauf gesetzten weißen wie auch rothfarbigen **Drei Rubel Scheine** früherer Form und Zeichnung in der hiesigen Bank-Casse blos noch bis zum 1/13 Juli 1867 zum Umtausch angenommen, nach Ablauf aber genannten Termins keinen Werth mehr haben werden.

Warschau, den 22. März / 3. April 1867.

Der Vice-Präses: Wirklicher Staats-Rath (gez.) Rogusky.

Der Kanzlei-Chef (gez.) Makulec. (684—3)

C. k. upr. kolej galic. Karola Ludwika.

Obwieszczenie.

W celu zebrania potrzebnych funduszów do wykonania koncesyi, Najwyższą uchwałą z dnia 15. maja 1867 na wybudowanie i utrzymanie w ruchu kolei żelaznej ze Lwowa do Brodów i do Tarnopola, c. k. uprzyw. kolei galicyjskiej Karola Ludwika udzielonej, postanowiła podpisana Rada zawiadowcza na mocy otrzymanego upoważnienia od XIgo nadzwyczajnego Zgromadzenia walnego akcyonaryuszów i za zezwoleniem c. k. Wysokiego Ministerstwa Finansów z d. 4. czerwca r. b. liczba 3022 - F. M., wydanie Dwudziestu Tysięcy sztuk akcyi po 200 złr. m. k. wynoszących ogółem Cztery Miliony Złotych Reńskich monetą konwencyjną, w formie Akcyi I. i II. emisyi, jako IIIcią emisyę od Nr. 100.001 do Nr. 120.000; dalej wydanie Trzydziestu sześciu Tysięcy sztuk obligacyj pierwszo-rzędnych po 300 zł. w. a. w srebrze wynoszących ogółem Dziesięć Milionów Ośmkroc Sto Tysięcy Złotych Reńskich walutą austryacką w srebrze.

Tymże, wydać się mającym akcyom III. emisyi, przysłuża co do nadwyżki z czystego dochodu z roku 1867, równy udział z akcyami I. i II. emisyi.

Pobieranie nowo wydać się mających 20.000 sztuk akcyi *al pari*, zastrzega się posiadaczom dawniej wydanych akcyj w miarę posiadania tychże, a to w ilości jednej piątej części za każdą akcyę, zatem za każde pięć sztuk akcyj dawniejszych, jedną akcyę nową.

Podpisana Rada zawiadowcza zaprasza tedy panów akcyonaryuszów, ażeby przedkładając będące w ich posiadaniu akcye dawniejsze za pomocą konsygnacyi i za wpłaceniem 30 od sta, to jest sześćdziesiąt złot. reńsk. monetą konw. czyli 63 zł. w. a. za każdą akcyę nową,

w **Wiedniu** w c. k. uprzyw. austr. Zakładzie kredytowym dla handlu i przemysłu,

we **Lwowie** w filii c. k. uprzywil. austr. Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu,

w **Krakowie** u panów F. J. Kirchmayera i Syna

wykonali przysłużające im prawo pobierania w terminie od 20go czerwca do 5go lipca 1867.

Na ilość akcyj w ten sposób podnieść się mającą, zgłaszającym się wydawane będą pokwitowania interymalne, brzmiące na okaziciela.

Konsygnacyi, za pomocą których akcye do odstemplowania podane być mają, nabyć można w wymienionych kasach bezpłatnie.

W tych konsygnacyach należy numera akcyj, na mocy których prawo pobierania wykonać się ma, w porządku arytmetycznym wymienić.

Dalsza wpłata 70 od sta za akcyę nastąpi pod rygorem utraty prawa pobierania i pierwszej wpłaty, w terminie od dnia 20go grudnia 1867 aż najdalej do 10go stycznia 1868, przyczem wydane pokwitowania interymalne, wyrównawszy przypadające od dnia 1. lipca 1867 aż do dnia 31go grudnia 1867, 5procentową prowizyę od wpłaty uiszczonej, za oryginalne akcye III. emisyi wymienione zostaną.

Wiedeń, dnia 9. czerwca 1867.

(1139—1) **Rada zawiadowcza.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.